

2η Ιερατική Σύναξη στη Μητρόπολη Εδέσσης και δέηση για τα θύματα των Τεμπών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας

Την Δευτέρα 24 Φεβρουαρίου 2025 στο Πνευματικό Κέντρο της Ιεράς Μητροπόλεως Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας πραγματοποιήθηκε η 2η Ιερατική Σύναξη του έτους παρουσία του Σεβ. Μητροπολίτου Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας κ. Ιωήλ και του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Αλμωπίας κ. Στεφάνου με εισηγητή τον Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη Πορφύριο Φραγκάκο, Ιεροκήρυκα της Ι. Μητροπόλεως Κηφισίας, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Το πρόβλημα της πλεονεξίας».

Ο ομιλητής αφού εξήγησε την έννοια της πλεονεξίας και της παρεμφερούς

φιλαργυρίας, επεσήμανε την προσκόλληση στα υλικά αγαθά ως κοινή ρίζα τους. Η παθολογική σχέση με τα υλικά αγαθά, η ηδονή όχι της απλής χρήσης, αλλά της κατοχής τους, είναι το χαρακτηριστικό αυτών των παθών. Δεν είναι τα ίδια τα αγαθά και τα χρήματα το πρόβλημα, αλλά η φιλαργυρία, δηλαδή η κατάχρησή τους. Αυτή η διαστροφή έχει συνέπειες ως προς την σχέση του ανθρώπου με τον Θεό και τον συνάνθρωπο.

Η αγάπη για το χρήμα υποσκελίζει κάθε άλλη αγάπη, ακόμη και την αγάπη προς τον Θεό. Γι' αυτό και η πλεονεξία ταυτίζεται στην Αγ. Γραφή με την ειδωλολατρία. Ο άνθρωπος δαπανά όλες τις δυνάμεις και τον χρόνο του προκειμένου να αποκτήσει περισσότερα, να προβλέψει για την ασφάλεια όσων έχει αλλά και για την απόκτηση περισσότερων.

Έτσι τα υλικά αγαθά γίνονται υποκατάστατο του Θεού, στο οποίο ο άνθρωπος προσβλέπει προκειμένου να πετύχει αυτάρκεια και ασφάλεια. Έτσι αποκόπτεται

από τον Θεό, αμελεί για την ψυχή του, κλείνεται στα όρια του πεπτωκότος κόσμου, χάνει την ζωή και καταλήγει στην δυστυχία που προκαλούν -εν τέλει- τα πρόσκαιρα.

Εκτός όμως από την διάσπαση της σχέσης με τον Θεό, η πλεονεξία και η φιλαργυρία φέρνουν και την διάρρηξη της σχέσης του ανθρώπου με τον πλησίον. Ενώ η διδασκαλία των αγίων Πατέρων τονίζει ότι ο πλούτος μας δίνεται για να τον μοιραζόμαστε, ο φιλοχρήματος φροντίζει τον εαυτό του και αδιαφορεί για τους άλλους.

Μάλιστα τους βλέπει ως εμπόδιο ή και ως μέσον προκειμένου να τον αποκτήσει. Έτσι οδηγείται στην ασπλαχνία, στην εξαγρίωση, ακόμη και σε πολέμους.

Η πλεονεξία και η φιλαργυρία αποτελούν νοσήματα της ψυχής που γίνονται ανίατα, αν τα αφήσουμε να εξελιχθούν. Είναι πάθη ακόρεστα, μορφές μανίας, βουλιμία ψυχής, ενώ προσβάλλουν φτωχούς και πλουσίους.

Οδηγούν στην υποδούλωση, την στέρηση της ελευθερίας του ανθρώπου και την αλλοτρίωσή του. Μια διαρκής περιδίνηση, ζάλη, αδημονία, άγχος, πόνος και λύπη διακατέχουν τον άνθρωπο εξαιτίας της αγωνίας για την απόκτηση και συντήρηση και αύξηση των κεκτημένων. Δεν υπάρχει ανάπαυση, ενώ και σωματικές ασθένειες μπορεί να ακολουθήσουν.

Μητέρα όλων των κακών έχει ονομαστεί η φιλαργυρία, όχι άδικα. Αιτίες της είναι η φιλοδοξία, η κενοδοξία και -χειρότερη από όλες- η απιστία, κατά τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή.

Ο φιλάργυρος ανταλλάσσει τα αιώνια με τα πρόσκαιρα, τα άφθαρτα με τα φθαρτά. Αντίθετα, ο άνθρωπος που φθάνει στον καθ' ομοίωσιν, όπως οι άγιοι της Εκκλησίας, δεν θαμπώνεται από τον χρυσό και την πολυτέλεια, δεν αναζητά ανύπαρκτα πράγματα, όπως ο φιλάργυρος και ο πλεονέκτης. Γιατί βλέπει τα

πράγματα όπως είναι πραγματικά.

Ακολούθησε συζήτηση με το ακροατήριο, ενώ στο δεύτερο μέρος της Συνάξεως ο Σεβασμιώτατος τέλεσε Επιμνημόσυνη Δέηση υπέρ αναπαύσεως των ψυχών «τῶν ἀδίκῳ θανάτῳ τελειωθέντων» θυμάτων του δυστυχήματος των Τεμπών.

Ε όλες τις
μέρα της

